

Едва през втората година в училището стана известен на учениците, че пише стихове. Имаше една тетрадка, в която пишеше стиховете си. Често ги четеше пред най-близките си другари.

Веднъж Вапцаров радостно ми събщи, че неговото стихотворение "Да грейне факел" било декламирано в Шуменската гимназия. Това стихотворение било печатано във вестник "Глобус", доколкото си спомням думите на Вапцаров. Стихотворението ще е било декламирано вероятно през 1928 година. По-късно, когато написа марша на 26 випуск, стана известен с дарованието си на цялата флота.

Тъй като обичаше литературата, мнозина, които го познавах се чудеха защо учи машинна техника.

Останалите учебни предмети, извън литература, т.е. български език, той учеше само, за да се каже, че ги учи, но имаше амбицията да завърши училището заедно с другарите си.

През време на теоретическия курс на училището Вапцаров имаше и други прояви: беше въздържател - не пушеше и не пиеше. По-късно се измени: стана пушач, участвуваше във веселбите и пр.

Свиреше в тамбурашкия оркестър на "Бисерница". 9

Като моряк не знаеше да плава, но беше смел и рискуваше да се удави, но да помогне. Веднъж бе започнал да се дави в канала - Гебедженското езеро: не викаше за помощ. Само когато го съзряхме - Халей ~~И~~ Чухков и аз - помогнахме му да излезе. На тази случка той погледна съвсем спокойно и не се уплаши. Друг път край Галата една ученичка при къпане викаше за помощ. Вапцаров само по дълги гачи се спусна, влезе във водата, затъна целия и, докато разберем какво става, той извади момичето, но беше нагътал вода. Това направи без да знае да плава.

По повод на този му подвиг, или защото носеше моряшката шапка извъртяна, ние започнахме да му казваме "моряка", като нагъртвахме на звука "я". Поставяхме там ударението и затова, че